

Fővárosi Ítéltábla
5.Pf.22.078/2013/8.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyész (eljáró ügyészi szerv: Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség, 1055 Budapest, Markó u. 27.) felperesnek - a dr. Kapa Mátyás ügyvéd által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen általános szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2013. október 16. napján meghozott 15.G.41.870/2012/13. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az államot, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 209. § (1), (4) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése, 200. § (2) bekezdése és a 18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. § (1) bekezdés j) pontja alapján előterjesztett közérdekű keresetében annak megállapítását kérte, hogy tisztességtelenek, ezért érvénytelenek az alperes által 2011. május 20. napja és 2012. május 31. napja között, valamint 2012. június 1. napjától alkalmazott Üzletszabályzat a bankszámlák vezetéséről, a betétgyűjtésről és a kapcsolódó szolgáltatásokról elnevezésű általános szerződési feltételei (a továbbiakban: Üzletszabályzat, illetve Üzletszabályzatok) fogyasztói szerződések részévé váló következő kikötései:

„(...) A Bank nem felel az elektronikus úton történő hibás kézbesítésből eredő károkért, illetve személyiségi jogi sérelmekért, ide értve a műszaki-technikai vagy a rendszer tökéletlen működéséből eredő nem megfelelő kézbesítést, adattovábbítást, adatvesztést is. A Bank nem felel az elektronikus levélben továbbított adatok és információk bizalmasságának, sértetlenségének elvesztéséért sem, ha az az elektronikus továbbítással hozható kapcsolatba.” (Üzletszabályzatok 4.2.7. pontjának szövegrésze),

„A telefon, vagy egyéb elektronikus adattovábbító hálózatok működése során továbbított adatok jogosulatlan személyek által esetlegesen ismertté válhatnak, ideértve a banktitoknak minősülő adatokat is. Az Ügyfél az 5.1.6. pont szerinti megbízás benyújtásával tudomásul veszi és vállalja az e körülményből fakadó esetleges kockázatokat és lemond arról, hogy ezzel kapcsolatban a Bankkal szemben igényt érvényesítsen.” (Üzletszabályzatok 5.1.9. pontja),
„Az Ügyfél szándékos vagy súlyosan gondatlan kötelezettség-szegésének minősül különösen, ha:

a) a készpénz-helyettesítési fizetési eszköz Ügyfél által jóvá nem hagyott, vagy egyébként vitatott használata során a Szolgáltatás igénybevételéhez szükséges

személyazonosító kód, egyéb azonosító, vagy kód bármelyike hibátlanul megadásra került;" [Üzletszabályzatok 17.6. a) pontja],
„(...) Az Értesítésben, illetve a tájékoztatásban foglaltak el nem fogadását a Számlatulajdonos legkésőbb az Értesítés, illetve a tájékoztatás keltének napjától számított 15 (tizenöt) napon belül köteles Banknak írásban bejelenteni. A bejelentés elmulasztásából, illetve a késedelmes bejelentésből eredő kár a Számlatulajdonost terheli." (Üzletszabályzatok 19.6.1. pontjának szövegrésze),
„Bármely vita eldöntésére, amely jelen Üzletszabályzattal, illetve az arra épülő szerződéssel összefüggésben, annak megszegésével, érvényességével vagy értelmezésével, illetve a Bank által nyújtott pénzügyi-, vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatással kapcsolatban keletkezik, a felek 5.000.000 (ötmillió) forint pertárgy érték feletti ügyekben alávetik magukat a Pénz- és Tőkepiaci Választottbíróóság kizárólagos döntésére. A Választottbíróóság saját Eljárási Szabályzata szerint jár el." (Üzletszabályzatok 34.5., illetve 34.6. pontja).
A felperes kérelmet terjesztett elő aziránt is, hogy a bíróság az 1978. évi 2. törvényerejű rendelet (Ptké.II.) 5/B. § (1) bekezdése alapján a tisztességtelen általános szerződési feltételek érvénytelenségét a feltétel alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal állapítsa meg, és ítéletében rendelje el, hogy a kikötés alkalmazója saját költségére a kikötés érvénytelenségének megállapítására vonatkozó közlemény országos napilapban történő közzétételéről gondoskodjon, melynek szövegét és a közzététel módját a bíróság állapítsa meg.

A 2013. május 17-i tárgyaláson bejelentette, hogy az alperes a 2012. június 1-től hatályos Üzletszabályzatot 2013. május 2. napjával módosította. A módosítás a kereset tárgyát képező szerződési kikötések közül csak a választottbíróósági kikötés (34.6. pont) tartalmán változtatott a következők szerint: „A felek, amennyiben a jogvita jelen Üzletszabályzattal, illetve az arra épülő szerződéssel összefüggésben, annak megszegésével, érvényességével vagy értelmezésével, illetve a Bank által nyújtott pénzügyi- vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatással kapcsolatban keletkezik, a felek 5.000.000 (ötmillió) forint pertárgy érték feletti, de 400.000.000 (négy százmillió) forint pertárgy értéket nem meghaladó ügyekben alávetik magukat a Pénz- és Tőkepiaci Választottbíróóság kizárólagos döntésének. A Választottbíróóság saját eljárási szabályzata szerint jár el.". A felperes erre figyelemmel kiterjesztette keresetét a 2013. május 2. napjától hatályos Üzletszabályzatra is.

Az alperes a 2013. január 2. napján előterjesztett - a felperes részére 2013. január 31. napján kézbesített - ellenkérelmében a kereset elutasítását, és a Pp. 78. § (3) bekezdése alapján az állam kötelezését kérte a perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes által alkalmazott, a fogyasztói szerződések részévé váló 2011. május 20. napjától 2012. május 31. napáig hatályos, valamint 2012. június 1. napjától hatályos Üzletszabályzatok 4.2.7., 5.1.9., 17.6.a), 19.6.1. pontjainak keresettel érintett kikötései az alperessel szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal érvénytelenek. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül egy országos napilapban saját költségén tegye közzé az elsőfokú ítélet rendelkező részében megfogalmazott közleményt. A keresetet ezt meghaladóan elutasította és kötelezte az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 36.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Az elsőfokú ítélet indokolása szerint az alperes által fogyasztókkal kötött szerződések részét képezi a 2011. május 20. és 2012. június 1. napjától hatályos Üzletszabályzat, mint általános szerződési feltétel.
Az alperesi mindkét időponttól hatályos Üzletszabályzat 4.2.7. pontjában és 5.1.9. pontjában megfogalmazott kikötések azért tisztességtelenek, mert azokban az alperes egyoldalúan kizárja a felelősségét, egyben a kárvesztést kizárólag a

fogyasztóhoz telepíti, még az alperes által saját maga működtetett, vagy saját érdekkörében igénybe vett műszaki-technikai rendszer működésével kapcsolatban is, melyre a fogyasztónak nyilvánvalóan semmiféle ráhatása nem lehet. Továbbá a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés i) pontjába ütköző módon az 5.1.9. pontban szabályozott általános szerződési feltételben a fogyasztót az alperes akár a saját érdekkörében felmerült, vagy az alperes által működtetett műszaki-technikai rendszerrel kapcsolatos igényérvényesítési lehetőségtől is elzárja. Az alperesi mindkét időponttól hatályos üzletszabályzat 19.6.1. pontjában megfogalmazott kikötés azért tisztességtelen, mert mellőzi az alperesi tájékoztatásról való fogyasztói tudomásszerzés tényét az egyébként jogkövetkezményekkel járó határidő elmulasztása esetén, ellenben a bizonyítási terhet a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjába ütköző módon a fogyasztó hátrányára változtatja meg.

Az alperesi mindkét időponttól hatályos üzletszabályzat 17.6.a) pontjában megfogalmazott általános szerződési feltétel azért tisztességtelen, mert a 2009. évi LXXXV. törvény (Psztv.) 45. § (3) bekezdésével előírt alperesi bizonyítási kötelezettség helyett egy vélelmet állít fel a hibátlanul megadott kóddal való visszaélés esetére, ezzel a bizonyítási terhet egyoldalúan a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés j) pontjába ütköző módon a fogyasztóra telepíti.

Az alperesi mindkét időponttól hatályos üzletszabályzat 34.5., illetőleg 34.6. pontjában meghatározott kikötés azért nem minősül tisztességtelennek, mert a Ptk. 209. § (3) bekezdésének megfelelően az 1994. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 5. §-a mint külön jogszabály által meghatározott feltételeknek megfelelően határozza meg a választottbírói kikötést. Az Üzletszabályzat felperes által sérelmezett pontja a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdés i) pontjába nem ütközik, hiszen az igényérvényesítési lehetőséget jogszabályban (Vbt.) meghatározott vitarendezési móddal helyettesíti. A kikötés tartalma megfelel a Ptk. 205/B. § (2) bekezdésében foglalt jogszabályi feltételeknek, és az irányadó bírói gyakorlatnak (2/2011. (XII. 12.) PK vélemény) is, mivel „a szokásos szerződési gyakorlattól eltérő kikötés ezért az üzletszabályzat külön figyelemfelhívó tájékoztatást tartalmaz, melyet a fogyasztó kifejezetten elfogad”.

Fellebbezésében a felperes az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával annak megállapítását kérte, hogy az alperes által alkalmazott fogyasztói szerződések részévé váló Üzletszabályzat 2011. május 20. napjától 2012. május 31. napjáig hatályos 34.5. pontjában, valamint 2012. június 1. napjától 2013. május 2. napjáig hatályos 34.6. pontjában foglalt kikötés, továbbá az üzletszabályzat 2013. május 2. napjától hatályos 34.6. pontjának kikötése is érvénytelen az alperessel szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal. Kérte továbbá, hogy a bíróság ítéletében rendelje el: a kikötés alkalmazója saját költségére gondoskodjon a kikötés érvénytelenségének megállapítására vonatkozó bíróság által megállapított szövegű és közzétételi módú közlemény országos napilapban és interneten történő közzétételéről.

Előadta: az elsőfokú ítélet indokolásában nem szerepel, hogy az érvénytelenség megállapítására irányuló keresetét kiterjesztette az Üzletszabályzat 2013. május 2-től hatályos módosításaira. Álláspontja szerint a választottbírói kikötést tartalmazó pontokkal kapcsolatban téves az elsőfokú bíróság jogértelmezése. A választottbírói kikötés nem vitásan a szerződésre vonatkozó rendelkezésektől lényegesen eltérő kikötés, mert a szerződéses vitákkal kapcsolatos jogviták elbírálása az általános köztudomás szerint a bíróságra tartozik. Az alperes az elsőfokú eljárás során azt nyilatkozta, hogy szerződéseiben felhívta a figyelmet a választottbírói kikötésre, elismerte ugyanakkor, hogy a blanketta hibásan utal az Üzletszabályzat VII. fejezet 29. pontjára. A blanketta tehát nem tesz eleget a Ptk. 205/B. § (2) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségnek. Az Üzletszabályzat rendelkezéseinek kifejezett elfogadása nem helyettesíti a jogszabály értelmében szükséges tájékoztatást, illetőleg a konkrét tájékoztatás nélkül nem elégíti ki a jogszabályi követelményeket. Az alperes nem tudta kétséget kizáró módon bizonyítani, hogy a szerződéskötést megelőzően

biztosította annak lehetőségét, hogy a vele szerződő fél, vagyis a fogyasztó a szerződési feltétel tartalmát befolyásolni tudja, illetőleg a szerződési feltételt e lehetőséggel nem élve fogadja el. A sérelmezett kikötés el nem fogadására a blanketta nem biztosít lehetőséget. A felperes hivatkozott a 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 1. cikkének (2) bekezdésére, 3. cikkének (1), (3) bekezdésére, Melléklete 1. q) pontjára és a Korm. rendelet 1. § (1) bekezdésének i) pontjára. Rámutatott arra, hogy jogszabályi rendelkezések által nem kötött a döntőbíróshoz való fordulás lehetősége, a Ptk. 7. § (2) bekezdésének és a Vbt. 3. § (1) bekezdésének rendelkezéseiből következően ugyanis nem kötelező érvényű előírás a választottbírósi kikötés, a felek akaratán múlik, hogy élnek-e vele. A választottbírósi vitarendezési mód általános szerződési feltételek közötti szerepeltetése a fogyasztóval szerződő fél választásán alapul. A választottbírósi eljárás lefolytatásáért fizetendő illeték és díj jóval magasabb a peres eljárás illetékénél és a fél költségkedvezményeket nem vehet igénybe. A tárgyalásokat a fővárosban tartják, mely a vidéken lakó fogyasztók esetében megnehezíti a választottbírósi eljárási megjelenést. A felperes álláspontja szerint mindezekre tekintettel a sérelmezett választottbírósi kikötés egyoldalúan és indokolatlanul a banknak biztosít előnyt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a felperes által sérelmezett szerződési feltétel nem minősül érvénytelennek. Az időközben meghozott 3/2013. Polgári jogegységi határozat tartalmilag nem a szerződési feltétel tisztességtelenségen alapuló érvénytelenségét vizsgálta, hanem azt, hogy a feltétel a Ptk. 205/B. § (2) bekezdése alapján a szerződés részévé vált-e. Amennyiben a választottbírósi kikötés tisztességtelen lenne, úgy annak jogkövetkezménye a relatív semmisség. A jogegységi határozat szerint a tisztességtelenséget a bíróság csak a fogyasztó hivatkozása alapján veheti figyelembe. A tisztességtelenség megállapíthatósága esetén sincs ezért jogi lehetőség az érvénytelenség erga omnes hatályú ítéleti kimondására. Előadta továbbá az alperes, hogy a hivatkozott polgári jogegységi határozatra figyelemmel a fogyasztókra kedvezően módosította az üzletszabályzatát. A választottbírósi kikötés hatálya a továbbiakban a fogyasztókra nem terjed ki, és arra - fogyasztókkal szemben - a korábban megkötött szerződések esetében sem kíván hivatkozni.

A felperes a fellebbezési ellenkérelemre észrevételezte: a 3/2013. Polgári jogegységi határozatban a Kúria egyértelműen kimondta, hogy a fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalta feltételen alapuló választottbírósi kikötés tisztességtelen. A jogegységi határozat indokolása tartalmazza, hogy a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján a tisztességtelenség jogkövetkezményeként az érvénytelenség akkor állapítható meg, ha erre - mint a jelen perben is - a fogyasztó érdekében hivatkoznak. Közérdekű kereset esetén a bíróság a sérelmes általános szerződési feltétel tisztességtelenségét a kikötés alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal állapítja meg, az ítélet hatálya tehát kiterjed az érvénytelennek nyilvánított kikötés alkalmazójával szerződő valamennyi félre. A 3/2011. (XII. 12.) PK véleményben foglaltak szerint amennyiben a közérdekű keresettel vitatott - általános szerződési feltételként a fogyasztói szerződés részévé váló - kikötést annak alkalmazója az eljárás során módosítja, a bíróságnak a vitatott kikötés érvénytelenségéről változatlanul érdemben kell határoznia.

A Fővárosi Ítéltábla nem érintette az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó rendelkezését, mivel az részben fellebbezés hiányában, részben az alperes által előterjesztett fellebbezés visszavonása folytán jogerőre emelkedett [Pp. 228. § (4) bekezdés]. A másodfokú eljárás tárgya így kizárólag az Üzletszabályzatok választottbírósi kikötése érvénytelenségének megállapítása iránt az ügyész által előterjesztett kereseti kérelem vizsgálata.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az ítéletábra nem látott hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést annak kapcsán, hogy az elsőfokú bíróság a keresetkiterjesztéssel érintett újabb választottbírói kikötésre nem tért ki ítéletében, a jelen esetben ugyanis nem volt előterjeszthető e keresetváltoztatás [Pp. 23. § (1) bekezdés k) pont, 74/A. § (1) bekezdés b) pont, 146/A. § (1) bekezdés]. Az elsőfokú bíróság a Pp. 146/A. § (6) bekezdésében foglaltaknak nem tett eleget, ez azonban - figyelemmel arra is, hogy az elutasító határozat ellen külön fellebbezésnek nincs helye - nem teszi szükségessé a tárgyalás megismétlését, illetőleg kiegészítését.

Az ítéletábra a fellebbezett körben egyetért az elsőfokú bíróság döntésével, indokait azonban a következők miatt nem osztja.

Az elsőfokú bíróság azért utasította el a választottbírói kikötés érvénytelenségének megállapítása iránt előterjesztett kereseti kérelmet, mert a sérelmezett kikötés jogszabály [Ptk. 7. § (2) bekezdés, Vbt.] előírásának megfelelően került meghatározásra, ennél fogva nem minősülhet tisztességtelennek [Ptk. 209. § (6) bekezdés].

A Kúria az elsőfokú eljárást követően meghozott 3/2013. Polgári jogegységi határozatában kimondta: „Fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételen, vagy egyedileg meg nem tárgyalta feltételen alapuló választottbírói kikötés tisztességtelen. A bíróság e kikötés tisztességtelenségét hivatalból köteles észlelni, de annak semmisségét csak akkor állapíthatja meg, ha a fogyasztó - a bíróság felhívására - arra hivatkozik.” A jogegységi határozat a meghozatalától kezdődően kötelező a bíróságokra.

Az ítéletábra ezzel együtt azt emeli ki, hogy a felperes a Ptk. 209/B. § (1) bekezdésén alapuló közérdekű keresetet indított. A tisztességtelen általános szerződési feltételekkel szemben a Ptk. kétféle jogvédelmet biztosít a fogyasztók részére, a közérdekű keresetet pedig csak az egyik jogvédelmi eszközre, a tisztességtelen kikötés érvénytelenségének peres eljárásban történő megállapítására korlátozza.

A Ptk. 209/B. § (1) bekezdése alapján az általános szerződési feltételként a fogyasztói szerződés részévé váló tisztességtelen kikötés érvénytelenségének megállapítása kérhető, ezért a felperes kereseti kérelmének és fellebbezésének azon indoka, miszerint a választottbírói kikötés a Ptk. 205/B. § (2) bekezdésében előírt feltételek hiányában nem vált a fogyasztói szerződés részévé, nem szolgálhat a kereset megalapozására. A Ptk. 205/B. § (2) bekezdése kimondja, hogy az az általános szerződési feltétel, amely lényegesen eltér a szokásos szerződési gyakorlattól, a szerződésre vonatkozó rendelkezésektől, vagy valamely korábban a felek között alkalmazott kikötéstől, csak akkor válik a szerződés részévé, ha a másik fél - a külön figyelemfelhívó tájékoztatást követően - kifejezetten elfogadta. A jogszabály értelmében a figyelemfelhívó tájékoztatás elmaradásának az a következménye, hogy a feltétel nem része a megállapodásnak, olyan feltétel pedig, amely nincs, érvénytelen sem lehet. A szerződés létrejöttéhez kapcsolódó jogvédelem a közérdekű kereset esetén már csak azért sem vehető igénybe, mert a fogyasztók perben állása és a konkrét egyedi szerződések hiányában nem bírálható el, részévé vált-e a szerződésnek az adott kikötés. Az üzletszabályzatok és a blanketták írásos tartalma alapján általános érvénnyel nem mondható ki, hogy a kikötés nem vált a szerződés részévé, mivel előfordulhat olyan eset, amikor annak ellenére, hogy a szerződés ezt a tényt nem tartalmazza, megtörténik a megfelelő tájékoztatás.

A 3/2013. Polgári jogegységi határozatból ugyanakkor az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával ellentétben az következik, hogy az Üzletszabályzatok választottbírósági kikötése tisztességtelen. Az ítélőtábla ehhez képest azt vizsgálta, helyt lehet-e adni annak a közérdekű keresetnek, amely erga omnes hatállyal e szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítására irányul.

Abból kell kiindulni, hogy fogyasztói szerződések esetén a közérdek a fogyasztók érdeke. Az ügyész ebből következően akkor indíthat eredménnyel keresetet, ha azt a fogyasztók is megtehetnék, mert szükséges és alkalmas jogvédelmi eszköz a számukra. Márpedig a fogyasztók a választottbírósági kikötés érvénytelenségének megállapítása iránt a következők miatt nem perelhetnek sikerrel.

A Vbt. 5. § (1) bekezdése értelmében a választottbírósági szerződés a felek olyan megállapodása, amely szerint meghatározott, akár szerződéses, akár szerződésen kívüli jogviszonyukból keletkezett, vagy keletkező vitájukat választottbíróság elé terjesztik. A Vbt. 3. § (1) bekezdésében foglaltakból következően a választottbírósági szerződés tárgya a választottbírósági eljárás kikötése. A választottbírósági megállapodással létrejövő jogviszony ehhez képest nem valamely szolgáltatásra irányuló polgári jogi szerződés, hanem bíróválasztás, amikor is a felek abban állapodnak meg, hogy jogvitájuk eldöntését a választottbíróságra bízzák, mely a bírósági peres eljárás kizárását eredményezi. A választottbírósági szerződés érvényessége tárgyában felmerülő vita ezért nem tekinthető a Pp. 1. §-ban megfogalmazott, a személyek vagyoni és személyi viszonyaival kapcsolatban felmerült jogvitának, hanem eljárásjogi természetű vitaként kezelendő, melynek tárgyában nem kérhető a bíróságtól ítéleti döntés. A bíróságok hivatalból figyelembe veszik saját hatáskörük hiányát (Pp. 28. §). A Vbt. 8. § (1) bekezdése szerint az a bíróság, amely előtt a választottbírósági szerződés tárgyát képező ügyben keresetet indítottak - kivéve az 54. § szerinti keresetet -, a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, vagy bármelyik fél kérelmére a pert megszünteti, kivéve, ha úgy ítéli meg, hogy a választottbírósági szerződés nem jött létre, érvénytelen, hatálytalan vagy betarthatatlan. A választottbírósági szerződés érvénytelenségéhez tehát eljárásjogi jogkövetkezmények fűződnek. Amennyiben a bíróság nem utasítja el a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül, vagy nem szünteti meg a pert, a keresetet érdemben tárgyalja és a választottbírósági szerződéssel kapcsolatos eljárási természetű vitára az ítélet indokolásában tér ki.

A Ptk. 209/B. § (3) bekezdésében foglaltak is a választottbírósági kikötés érvénytelenségének megállapítása iránti közérdekű kereset teljesíthetlenségét támasztják alá. A jogszabályi rendelkezésből ugyanis az következik, hogy a bíróság ítéletének hatására a tisztességtelen szerződési feltétel alkalmazója köteles a fogyasztó igényét kielégíteni. A választottbírósági kikötés érvénytelenségének megállapítása nem vezethet ilyen igény kielégítésére, hiszen a bíróválasztás nem anyagi jogi kérdés.

Mindezek alapján arra kell következtetni, hogy a választottbírósági kikötés érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelem mögött nem áll fogyasztói érdek, ezért nem illeti meg az ügyészt keresetindítási jog.

Az ítélőtábla ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét.

A felperes fellebbezése nem vezetett sikerre, így az alperes jogi képvisellel felmerült másodfokú perköltségének megfizetésére a Pp. 78. § (3) bekezdése értelmében az államot kellett kötelezni. Az ítélőtábla az I. rendű alperest képviselő ügyvéd munkadíját a 32/2003. (VIII. 23.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdése alapján állapította meg. A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékről az 1990. évi XCIII. törvény 4. § (1) bekezdése,

valamint a 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett. Az alperes a visszavont fellebbezésén 48.000 forint fellebbezési illetéket rótt le illetékbélyegben, melyből az Itv. 58. § (7) bekezdése, és a 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján 43.200 forint visszatérítését kérheti az adóhatóságtól.

Budapest, 2014. december 2.

. Czukorné dr. Farsang Judit s.k.
a tanács elnöke

Dr. Magosi Szilvia s.k.
előadó bíró

Dr. Benedek Szabolcs s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül: